

Тъзи интерференция, която унищожава ту едни, ту други зари, и понѣкога и всички или комахай всички масса отъ испущанитѣ зари, дава доволно вѣроятно разяснение на видимото трептенѣе на звѣздитѣ и на измѣняването на блѣсъка и на цвѣта.

Но безъ да ся отнасями до интерференцията, туй явление може са обясни и по други способъ, като са основемъ на разсѣвяването на свѣтлината, по слѣдующий начинъ: Свѣтлината на звѣздитѣ, като са распръсва въ атмосферата, достига до нашето око въ разсѣянъ видъ и разложена на цвѣтове. Туй по нѣкога твърдѣ слабо разсѣиванье, може да са види подобръ отъ клатенѣето на въздуха, отъ пълното отражение на нѣкои зари отъ повърхнината на атмосфернитѣ вълни, отъ разнородността на преминѣлитѣ срѣди и отъ други таквие.

Истинването на земята въ ясенитѣ нощи, отъ лѣченеиспусканѣето въ небесното пространство, произвежда силни въсходящи и нисходящи течения. Тъзи течения развълнуватъ атмосферата, особито на небосклона. Но тѣхъ ги е видѣтъ и на много по-гольма височина. Туй вълнуване е достатъчно за да направи твърдѣ подвижни изображения на звѣздитѣ, и да поглъща ту единъ, ту други отъ разложенитѣ цвѣтове.

1289. *Защо трептенѣето бива по-силно на небосклона?* — Защото причинитѣ на трептенѣето, какъто разсѣвянѣето на свѣтлината, клатенѣето на въздуха, присѣтствието на атмосфернитѣ вълни, нееднаквата прозрачностъ дѣйствуватъ силно на небосклона.

1290. *Защо планетитѣ не трептѣтъ?* — Тѣ трептѣтъ по нѣкога, но по-слобо отъ звѣздитѣ, защото иматъ видимъ диаметръ, и слѣдователно испущатъ не само тънка заря, ами цѣлъ снопъ зари, при които очевидно, по-малко е възможно пълното поглъщанье на единъ отъ цвѣтоветѣ.